

«ТАСДИҚ МЕКУНАМ»

Ректори Донишгоҳи миллии Тоҷикистон,
доктори илмҳои иқтисодӣ, профессор

Хушвахтзода Қ. Х.

« 4 » 03 2020 с.

ХУЛОСАИ

Донишгоҳи миллии Тоҷикистон

Диссертатсияи «Инъикоси масъалаҳои муҳоҷирати меҳнатӣ дар матбуоти даврӣ (дар заминаи маводи нашрияҳои «Ҷумҳурият» ва «Озодагон» – 2000-2015)» аз рӯи ихтисоси 10.01.10 – журналистика дар кафедраи матбуоти факултети журналистикаи Донишгоҳи миллии Тоҷикистон ба анҷом расидааст.

Дар давраи таълифи диссертатсияи Сайфиддинова Гулчехра Азимовна дар кафедраи матбуоти факултети журналистика ба ҳайси унвонҷӯ ба кори пажӯҳишӣ машғул буд.

Ӯ соли 2009 Донишгоҳи миллии Тоҷикистонро аз рӯи ихтисоси журналист хатм намудааст.

Шаҳодатнома оид ба супоридани имтиҳонҳои номзадӣ аз фанни «Таърих ва фалсафаи илм», «Забони хориҷӣ», «Ихтисос» дар Донишгоҳи миллии Тоҷикистон аз 05. 02. 2020 дода шудааст.

Рохбари илмӣ: Муродов Мурод Бердиевич – доктори илмҳои филологӣ, профессор.

Дар натиҷаи муҳокима чунин хулоса шуд:

Мавзӯи диссертатсия актуалӣ буда, дар он масъалаи инъикоси муҳоҷирати меҳнатӣ дар матбуоти даврии тоҷик пажӯҳиш шудааст. Дар рисола таъкид мегардад, ки муҳоҷират таърихи қадима дошта, дар тамоми давраҳои тараққиёти ҷомеаи инсонӣ ҳамсафари зиндагии инсонҳо будааст. Таърихшиносону археологҳо ва ҷомеашиносон муҳоҷиратро ҳамчун омилҳои пешрафти ҳаёти иқтисодӣ, пайдоиши сарзаминҳову давлатҳо, манбаи

бахрабардорӣ ва таъсирпазириҳои иқтисодиву фарҳангӣ миёни миллатҳову кишварҳо ва истилогариву бавучудоии империяҳову низомҳои тозаӣ сиёсиву иқтисодӣ донистанд. Дар чараёни ҷаҳонгарӣ, ки имрӯз дар ҷомеаи инсонӣ идома дорад, муҳочират, аз ҷумла муҳочирати меҳнатӣ, аз мушкилоти умдаи сиёсӣ, иҷтимоӣ ва фарҳангии миллатҳову давлатҳо шинохта шуда, миқёси фарогири он низомҳои сиёсиву иҷтимоиро саҳт нигарон кардааст.

Муҳочират дар фаъолияти рӯзноманигорӣ яке аз масъалаҳои муҳим буда, ҳаводиси рӯзмарраи марбут ба он, на танҳо ифодагари раванди ин масъала, балки бозгукунандаи вазъи он низ мебошанд. Дар чараёни муҳочират ва ҳалли мушкилоти он ВАО, бахусус матбуоти даврӣ нақши хоса дорад. Ба ин муносибат, таҳқиқи қиёсии инъикоси масъалаҳои муҳочирати меҳнатӣ дар матбуоти даврии Тоҷикистон, аз ҷумла нашрияҳои «Ҷумҳурият» ва «Озодагон» аз аҳамият холӣ нест.

Зарурати интиҳоб ва таҳқиқи мавзӯ ҳамчунин ба дарки чараёни ташаккули имичи «муҳочирати меҳнатӣ» дар матбуоти даврии тоҷик мусоидат карда, моҳияти таъсири онро ба табақаҳои гуногуни иҷтимоӣ равшан месозад.

Дар пажӯҳиши мавзӯ унвонҷӯ кӯшиш намудааст, ки бо таъки ба пажӯҳишҳои баанҷомрасида, маводи нашрияҳои «Ҷумҳурият» ва «Озодагон» таҳлилу баррасӣ намуда, нақши ин нашрияҳоро дар инъикоси масъалаҳои муҳочирати меҳнатӣ ва ташаккули имичи муҳочирати тоҷик ба таври муқоиса нишон диҳад, усулҳои таҷассуми ҷеҳраи мусбат ва манфии муҳочирони меҳнатӣ, бархӯрди ахлоқии онҳо ба ин масъаларо таҳқиқ ва арзёбӣ кунад.

Ҷо баррасиҳои худ собит месозад, ки нашрияи «Ҷумҳурият» дар инъикоси мавзӯи муҳочират ба қонунҳо ва усулҳои касбӣ таъки намуда, ҳамчун рӯзномаи расмӣ то ҷо мувофиқи талаботи ҳукумат дар инъикоси воқеиятҳои ҷараёни муҳочирати меҳнатӣ иқдом кардааст. Он паҳлуҳои гуногуни мавзӯи муҳочирати меҳнатӣ ва воқеатҳои қору зиндагии муҳочирон, аз ҷумла масъалаҳои ҳуқуқӣ, касбомӯзӣ, суду зиёни иқтисодӣ ва

фарҳангии ин равандро ба таври густурда инъикос ва баррасӣ кардааст. Ҳафтаномаи “Озодагон” бошад бо нашри иттилооти дақиқ оид ба муҳочират ва вазъи муҳочирони меҳнатӣ тавонистааст, ки мушкилоти воқеии ин равандро матраҳ сохта, ба ин васила аз таъсири омилҳои мусбату манфӣ дар шаклгирии ин чараён ва оқибатҳои он хонанадагонро огоҳ созад. Дар нашри мавод идораи ҳафтанома ба бунгоҳҳои иттилоотии худиву бегона ва мутахассисони соҳа такя карда, дар ин замина аз манфиатҳои инсонӣ ва миллӣ ҳимоя намудааст.

Диссертант дар чараёни таҳқиқи мавзӯи назари худро бо далелҳо асоснок намудааст. Ӯ муътақид аст, ки инъикоси воқеиятҳои раванди муҳочирати меҳнатӣ дар нашрияҳои «Чумхурият» ва «Озодагон» тарз ва василаҳои шаклии инъикоси онро низ ба миён мегузорад, ки шинохту арзёбии саҳеҳи ин масъала салоҳияти касбии расонаҳоро дар қорбасти жанрҳои гуногун ва унсурҳои жанрсоз муайяну мушаххас менамояд.

Ба ин маънӣ, имконияти ҳар як жанри матбуот дар алоҳидагӣ (дар мисоли хабар, репортаж, мусоҳиба, мақола, муҳбирнома) дар инъикоси рӯйдод ва воқеиятҳои муҳочирати меҳнатӣ мавриди таҳқиқу таҳлил қарор гирифтааст.

Диссертатсия паҳлуҳои гуногуни масъаларо фаро гирифта, барои ошкор намудани вазъи муҳочирати меҳнатӣ, тамоюли мусбату манфии он ва мавқеи иҷтимоии инсон дар чараёни ҳодисаҳо нигаронида шудааст. Равиши таҳқиқ ба омӯзиши фазои иттилоотии ду нашрия нигаронида шуда, дар ин замина хусусиятҳои мундариҷавӣ ва сохтори маводи нашршуда муайян ва мушаххас гардидааст.

Муҳтавои рисола ва таҳлилу баррасиҳои мавзӯи нишон медиҳанд, ки унвонҷӯ ба мақсади бамиёнгузоштаи худ расидааст. Дар заминаи таҳқиқу таҳлил матолиби марбут ба муҳочирати меҳнатии нашрияҳои «Чумхурият» ва «Озодагон» муайян гардида, хусусиятҳои мундариҷавию жанрии матолиби марбут ба мавзӯи нишон дода шудааст.

Диссертатсия дар сатҳи хуби илмӣ навишта шуда, дар чараёни таҳқиқу таҳлил ва собитсозии назару андеша муаллиф аз манбаҳои

гуногуни таърихӣ, адабиёти илмӣ, маводи матбуоти даврӣ, осори пажӯҳиши муҳаққиқони ватаниву хориҷӣ доир ба публицистика, ва муочират, ки дар монографияҳо, рисолаҳо, маҷмӯаи мақолаҳои илмӣ, китобҳои дарсӣ, воситаҳои таълимӣ ва ғайра инъикос гардидаанд, фаровон ва ба маврид истифода намудааст.

Дастовардҳои ин рисоларо метавон дар чараёни тадриси фанҳои таърихи журналистика, жанрҳои публицистика, курсу семинарҳои махсуси “Нақши матбуоти даврӣ дар бозтоби масъалаҳои муҳочирати меҳнатӣ ва ташаккули имиҷи муҳочир”, таълифи китобҳои дарсӣ, васоити таълимӣ, коркарди машғулиятҳои амалии соҳаи журналистика истифода кард.

Натиҷаҳои тадқиқоти аз ҷониби унвончӯ ба анҷом расонидашуда дар шакли маърузаҳои илмӣ дар конференсияҳои ҷумҳуриявии илмӣ-назариявӣ дар Донишгоҳи миллии Тоҷикистон (солҳои 2013-2019) баён шудааст.

Мазмуни асосии диссертатсияи илмии Сайфиддинова Гулҷехра Азимовна дар 8 мақолаи илмӣ, аз ҷумла 4 мақола он дар маҷаллаҳои илмии ба номгӯи нашрияҳои тақризшавандаи ҚОА назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон шомил гардада инъикос шудааст:

1. Сайфиддинова, Г. Инъикоси баъзе мушкилоти муҳочирати меҳнатӣ дар нашрияҳои “Ҷумҳурият” ва “Озодагон” (2012-2013) / Г. Сайфиддинова // Паёми Донишгоҳи миллии Тоҷикистон. – Душанбе: Сино, 2014. - №4/6 (146). – С. 291-295
2. Сайфиддинова, Г. Инъикоси масоили муҳочирати меҳнатӣ дар нашрияи “Озодагон” / Г. Сайфиддинова // Паёми Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин Айнӣ. – Душанбе: 2017. - №4 (71). – С.148-152
3. Сайфиддинова, Г. Ташаккули имиҷи муҳочирони меҳнатӣ дар матбуоти хусусӣ (дар мисоли нашрияи “Озодагон”) / Г. Сайфиддинова // Паёми Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин Айнӣ. – Душанбе: 2018. - №5-1 (77). – С.188-192
4. Сайфиддинова, Г. Имконоти жанрӣ дар инъикоси масъалаҳои муҳочирати меҳнатӣ (дар мисоли рӯзномаи “Ҷумҳурият”) / Г.

Сайфиддинова // Паёми Донишгоҳи миллии Тоҷикистон. – Душанбе: Маркази таъбу нашр, баргардон ва тарҷума, 2019. - №1.– С. 312-315

Диссертатсияи Сайфиддинова Гулчеҳра Азимовна «Инъикоси масъалаҳои муҳочирати меҳнатӣ дар матбуоти даврӣ (дар заминаи маводи нашрияҳои «Ҷумҳурият» ва «Озодагон» – 2000-2015)» ба талаботи ҚОА-и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон оид ба дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои филология мувофиқ буда, он ба ҳимоя аз рӯйи ихтисоси 10.01.10 – журналистика тавсия карда мешавад.

Хулосаи мазкур дар ҷаласаи муштараки кафедраҳои матбуот, журналистикаи байналхалқӣ, телевизион ва радиошунавонии факултети журналистикаи Донишгоҳи миллии Тоҷикистон қабул гардидааст. Дар ҷаласа 18 нафар иштирок доштанд. Натиҷаи овоздихӣ: “тарafdор”–18 нафар, “зид” ва “бетараф” нест.

Қарори №6, аз 18 январи соли 2020.

Мудири кафедраи матбуот, дотсент

Усмонова Н. К.

Котиби илмӣ,

дотсент

Бозорзода Н. Ш.

“Тасдиқ мекунам”

Сардори раёсати кадрҳо ва ҷорҳои махсуси

Донишгоҳи миллии Тоҷикистон

Тавқиев Э. Ш.

Суроға:

734025, Ҷумҳурии Тоҷикистон,

ш.Душанбе, хиёбони Рӯдакӣ 17,

www.tnu.tj

тел: (+992) 8342264715